

DRUGA SLOVENIJA

Trije tipi mladinskih gibanj:

1. mladinske SUBKULTURE – tista gibanja mladih, ki oblikujejo predvsem lastne oblike ustvarjanja in življenjskega stila v odnosu do dominantnega sveta, zato so časovno bolj obstojne in bolj odporne proti asimilativnim težnjam okolja. V Jugoslaviji se pojavljajo v celotnem povojnem obdobju (jazzarji – 50., rocknrollerji – 60, punkerji – 70.)

2. mladinske SUBPOLITIKE – gibanja mladih, ki razvijejo lastne oblike političnega prepričanja in delovanja. Doma se počuti v dominantnem svetu, ne strinja pa se predvsem s sredstvi, ki so na voljo za uresničitev sicer legitimno priznanih ciljev. Primer:Preporodovci – Slovenci se lahko emancipirajo le z združitvijo Južnih Slovanov v okviru Jugoslavije (Avstro-Ogrska monarhija); ljudska in elitna glasba. Bili so bolj radikalni, konkretni in politični; spontano gibanje

študentsko gibanje na koncu 60. in na začetku 70. – zavzemali so se za pravi socializem v nasprotju z izkrivljenim, ki so ga udejanili odrasli, problematizirali so izdajo vrednot revolucije (jazz in elitna glasba).

Nimajo lastne glasbene govornice; ujete so v glasbeno govorico in tej pripadajoče vzorce sveta odraslih. Zaradi tega jim ne uspe razviti konsistentnih in trajnih oblik posebnega življenjskega stila in so podvržene močnim asimilativnim težnjam dominantnega okolja.

3. Mladinske KONTRAKULTURE – skušajo subkulturni in subpolitični vidik združiti v enotno držo. Primer: predvojna in povojna skojevska mladina; pred 2. svet. vojno: gibanje pod nadzorom opozicijske politične organizacije, po 2. svet. vojni pa državno gibanje na mikrodružbenem področju - komune v 70.